

Předplatné:
čtvrtletně Kč 7.50
pololetně „ 14.50
celoročně „ 28.—
Do ciziny
čtvrtletně Kč 12.50
pololetně „ 24.50
celoročně „ 48.—
Reklama a platy
budí řízeny na admi-
nistraci „ČESKÉHO
ZÁPASU“, Praha II.,
Krakovská ulice č. 7.
Telefon 6288.

ČESKÝ ZÁPAS

Rukopisy a dopisy po-
slány buďte redakci
„Českého Zápasu“
Praha II., Krakovská
ulice číslo 7.
Knihotiskárna „Blahoslav“.
Telefon č. 6288.
Rukopisy se nevracejí.
Peníze splatné a žalo-
vatelné v Praze.

LIST NA OBRANU NÁBOŽENSKO-CÍRKEVNÍ SVOBODY NÁRODA ČESKOSLOVENSKÉHO.

Vychází týdně s datem čtvrtletním.

Oficiální orgán církve československé.

Vychází týdně s datem čtvrtletním

„Církevní absolutismus jest poduška světského, jeden s druhým stojí, jeden s druhým klesá“.

Havlíček: Epištoly Kutnohorské roku 1851.

Naše postyla.

Soupeřství v člověku.

Lukáš IV., 1—13., Matouš IV., 11.

Jéžíš pak pln ducha božího odešel od Jordánu. Prodléval pod vl v em ducha na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od ďábla. Nejedl po tu dobu a potom zlačněl. Tehdy mu řekl ďábel: „Jsi-li syn boží, rei, af z tohoto kamení se stane chléb!“ Na to mu Jéžíš: „Není živ člověk jen od chleba, nýbrž i od božího slova.“ I dovedl ho ďábel na převysokou horu a rázem před ním odhalil všelike pozemské říše, řka: „Tohle všecko, moc i slávu, tobě dám, neboť moje jest to a rozdávám z toho, jak mi libo; skloníš-li se přede mnou, bude to všecko tvoje.“ A Jéžíš mu na to zase: „Jest psáno: před Pánem Bohem slušno jest se klaněti a jeho jen oslavovati.“ Pak ho (ďábel) přivedl do Jeruzaléma na krypt chrámu a povídal mu: „Jsi-li syn boží, seskoči. Jest zajisté psáno: vzhledem k tobě mají andělé rozkaz, aby tě chránili; na lokty tě uchopí, abys snad nezranil nohou o kamení!“ A Jéžíš mu odpověděl: „Jest psáno: nesluší se pokoušeti Pána Boha.“ Ďábel potom přestal pokoušeti a na čas se vzdálil. A hle, andělé se sneli a sloužili mu.

Kdo se kdy obešel bez přípravy na svůj životní úkol? Starověcí východní myslitelé domýšleli své systémy na pouštích. Ruch a starosti denní tam umlkaly, protiklad života a smrti vystupoval zřetelněji a hlouběji dojímal. Dommněl nezbytnosti života, přepych, neshody jevíly se tam dokonale malichernými. Naopak zase nabývaly ceny prosté zákony zdravé přirozenosti. Na poušti se dovedla oceniti skýva chleba, dovedlo se tam zatoužiti celou silou srdce po družné bytosti, najíti hodnotu životní i v tom broučku či drobném opeření.

Východní břeh Mrtvého Moře jest ponurý, kamenitý, strašidelný. Divá zvěř tam ode dávna mívala své úkryty. Solí znehodnocená půda jen tu a onde strpěla trs trávy či keřík. Ovoce zakrslé, chudé. Musel popojíti k Jordánu, kdo chtěl najít vykotlaný kmen a v něm plástve divokých včel, trochu kobylek, jež sušené jsou dosud tamnímu lidu potravou.

Poustevničení bylo v odporu s židovskou povahou. Víme však, co národů křídlo své cesty na palestinské půdě. Patrně indičí a egyptští mnichové zanechali tam trochu poustevnické nálady. I Jéžíš zaměřil své kroky na poušť. On, odchovaneclidných a utěšených severských oblastí! Proč on, hlasatel zdravého lidství, přítel přirozených radostí se uchyluje mezi kamení a dravce, kde lační a vystavuje se útokům nebezpečných tužeb?

Židé při svém dost přirozeném nazírání na život netíhli ovšem k poustevnictví, ne-

byli by však přijali snad proroka, duchovního učitele, jenž by byl nepřítel s osamělé pouště. Náladou kmene byl ovlivněn i Jéžíš, a ještě více mohutným zjevem Křtítelovým: slovem i příkladem. Byl to nesporně i vliv tohoto askety, pod kterým šel Jéžíš na strašnou žudskou poušť.

Jak svědčí staré biblické texty, poušť se považovala za sídlo duchů, hlavně zlých. Tajemné noční vytí šelem, lomození skal od vichřic a bouří vzrušovalo fantasi. Jéžíšovi učedníci jistě mnoho si šeptali o pobytu mistrově na poušti. Nedovedli si nepředstavit, že mu tam satan kladl léčky.

Ostatně ta zpráva o pokušeních psychologicky velmi jemně vystihuje lidství. Jak správně se tu uvažuje o duchovních procesech v člověku! Hlad, slavomam, nezřízené sebevědomí jsou věčnými svůdci a malíři čarovných vidin. Tohle ďábelství v člověku jednou odbyté, vzdaluje se pouze „na čas“. A ne každý dovede říci žaludku, vnucujícím svou tyranii: „Nejsi tu jen ty, je i něco takového, co si žádá pokrmu božího slova.“

Jéžíš to dovedl, ač náležitě zlačněl, odkázán na poloplané a nevýživné ovoce pouště. Velmi důrazně se odřekl despotie žaludku, třebaže už tehdy si mohl dobře představit hubené večere syna božího, jež při svých schopnostech mohl lehoučko zaměnit za nadbytek farižejských stolů. Stačilo jen poslechnout „ďábla“, zasvětit mu svou prorockost — a kamení by se pod rukama měnilo v chléb...

Letos 8. ledna ČČS tiše slavila pětiletí svého působení. Tenkrát 8. ledna 1920 bylo tomu podobně, jako s Jéžíšem na poušti. Žaludky byly vystěny válečným poustevnictvím. Byla i pokušení, jen přivolití a kamení pod rukou se měnilo ve vydatné živiny. Iluze byly svůdné. Stojan procházel poslanecké kuloáry a ministerská křesla, starostlivý svatý otec posílal z Říma statisíce lir pro strádající, potažmo politisující kněžstvo. Naděje na chléb a pohodlí byly veliké — ale za jakou cenu? Sloužit satanu století, sedat mezi farizeji, ponechat slovo boží na pospas větrům. Nestalo se. Našli se odhodlanci a nacházejí se podnes, kteří utíkají od plných stolů farižejských do služeb vyšších, ušlechtlejších, nastupují Jéžíšovu pout, nestarajíce se hrubě, kde zítřka či za rok usednou ve večeradle, poněvadž jsou přesvědčeni, že není člověk živ toliko od chleba.

Při druhém pokušení si Satan zalhal. Takové svůdné představy lhous vždycky. Řekněme hned: kde by dnes byla moc a sláva Jéžíšova, kdyby byl nastoupil dráhu Alexandra Velikého, Kyra, Césara? Kromě dějepisců a milovníků exotických starožitností, kdo se dnes zajímá o tyto dobyvatele, kdysi slavná a dnes prázdňná jména? A chudého Nazaretského zná

i po devatenácti stoletích každé dítě. Jeho etický odkaz pronikl zákoníky řší a vládne i tam, kde si toho neuvědomují. Jéžíši věru nebylo potřebí se sklonit před majestátem zla a brát slávu a moc z jeho rukou...

Moc a sláva se pojišťuje službou dobru. Jaká jest moc a sláva peněžního krále, který spekulací ožebračuje? Který pro své zlato jest modlou závodů a bank, dokud se nevyskytne někdo chytřejší, a miliardáře přes noc nepovalí třeba hned k vratům káznice? Co dobrého za sto roků zbude z památky uhlobarona, jenž si obratně mění mozoly jiných a přírodní bohatství v paláce, jmění a pohodlí? Havíř pod zemí, neviděný a neznámý, zdá se mi mocnější a slavnější. Dobrodiní jeho práce jest to, co umožňuje chod průmyslu i ohřátí chudé rodiny. Osobně neznámí bývají velemocní a slavní ve svém díle, držitelé světa i života, zatím co zchýtralci v nevelkém odstupu času se jeví jako ubozí příživníci...

„Jsi-li syn boží, seskoči!“ Chrám jeruzalémský, upravený pro vyhlídku a výsoutou promenádu, lákal asi mnohého proroka ke zkoušce jeho mesiánství. Směšné však pokušení u toho, jenž si byl vědom nejryzejšího synovství božího v těle podrobeném bolestem a úrazům. Tak malicherným Jéžíš nebyl, aby nenašel hned odpovědi. Bylo by vskutku pokoušením Boha, chtít zázraky proti věčným zákonům o tíži hmoty a zranitelnosti živého těla. Synovství boží se nezkouší krkolomnými pokusy, nýbrž mravní vzdorností vůči zlu...

Stačí opravdu i k nejkulturnějším cílům být a zůstat člověkem. Když už nás jím chtěl mít Tvůrce, nač se vzpíráti?

Jéžíš hrdě se hlásil k lidství, nazýváje se synem člověka. Velmi ušlechtilý název pro uvědomělou bytost. A dostačilo by k biblickému ocenění ušlechtilosti v člověku („synové boží jste“), kdyby člověk dovedl a chtěl býti vždy synem člověka. Kdyby dovedl být i vítězem v soupeřství s sebou samým, jako Jéžíš.

Studijní fond Dra K. Farského.

Rozvoj a úspěšné kulturní působení církve československé jest podmíněno vzdělaností jejího duchovenstva. Proto představitelé církve pečují, aby sjednány byly předpoklady k tomu, aby naši bohoslovci a duchovní mohli nabýti potřebného vzdělání ke svému kněžskému poslání. Jedním z takových prostředků jest studium na bohosloveckých fakultách v cizině. K tomu jest však potřeba peněz. A naše náboženská společnost neoplývá hmotnými statky. Obrací se tudíž ke svépomoci, která jí dosud nezklamala a bohda ani příště nezklame.

Diecéšní rada západočeské diecése ušesla se, aby památka historického dne 6. ledna 1925, kdy byli zřízeni naši první tři biskupové, byla uctěna činem trvalé ceny. Založila tudíž „Studijní fond“ ku podpoře studia bohoslovců i duchovních ČCS a označila jej jménem našeho milého bratra patriarchy Dra Farského na důkaz úcty a lásky k budovateli a představiteli naší církve.

Toto usnesení zajisté bude provázeno souhlasem všech našich dobrých a upřímných příslušníků a jest si jen přát, aby všichni, kteří mohou obětovati nějaký ten groš pro naše kulturní snahy a chtějí projevit svoji oddanost a lásku k našim bratřím zvoleným a zřízeným biskupům, věnovali peněžitý příspěvek „Studijnímu fondu Dra Farského“, aby fond ten v brzké době vzrostl na takovou výši, aby zanedlouho umožnil vyslání některého bratra na studium do ciziny, ke kterému jest již přátelskou nabídkou příležitost.

Zvláště naše náboženské obce mají příležitost skutkem prokázat, že jim vsutku běží o řádné v z d ě l á n í našich kněží, kteří mají býti pilíři kulturně-náboženské obrody českého lidu, a budou hojně finančně podporovati snahu diecéšní rady.

První příspěvky jsou již kvitovány ve zprávě diecéšní rady. Kéž každé číslo „Českého Zápasu“ přinese seznam nových darů ve prospěch „Studijního fondu Dra K. Farského“! P-y.

F. KALOUS:

Jak vznikl náš řád zřizování biskupů.

Jakmile provedeny byly volby našich tří biskupů a potvrzeny byly státními úřady naší republiky, bylo jasno, že bude je třeba uvést v úřad, zříditi nebo posvětit.

O zřizování či svěcení duchovních zahájeny byly rozpravy už na diecéšním shromáždění pražském, konaném v kapli vinohradské, kde po referátu bratra Farského krystalisoval se názor, že můžeme přijmouti jen zřizování biskupů — ne svěcení — a že si ponecháme pouze svěcení duchovních. Podstatou obojího bude skládání rukou duchovními i neduchovními.

Ve skládání rukou všichni jsme se shodli, neboť všichni v tomto symbolu viděli jsme po-

dávání pomocné ruky těm, kdo jménem nás přijímají zodpovědnost. Některým z nás — br. Píchovi a mně — je skládání rukou ještě něčím více, o čemž rozhodne budoucnost. Naše střízlivá doba přiklání se více k názoru prvnímu, ale netřeba pohrdati ani míněním jiným. Léčí-li se s úspěchem modlitbou a skládáním rukou, proč by skládání rukou přesvědčenými a pověřenými lidmi v povznešeném okamžiku za duchovní účasti dobrých duší, které spolu splývají v jeden celek, nemělo svou sílu zvláštní.

Církevní sněm opět po referátu br. Dra Farského v naukovém výboru rozhodl zřizovati biskupy a světit duchovní obřadem, jehož podstatou je skládání rukou.

Stálý naukový výbor byl pověřen vypracovati řád zřizování biskupů.

Sešel se na schůzi konané v Praze v pokojku Ústřední rady v sobotu 8. listopadu 1924 v počtu velmi hojném. Přišli bratři z Moravy a Slezska všichni. Omluven byl nemocí br. předseda Statečný, zaměstnáním v úřadě br. Dlouhý-Pokorný.

Návrhy k obřadu připraveny byly dva: bratra Píchy, ředitele kúru z Vodňan a můj.

O sestavení svého obřadu promluví jednou br. Pícha. Já isem připravil obřad ihned po sněmu a odevzdal jej k prohlédnutí br. Farskému, který přičinil k němu několik poznámek.

Pozoruhodno je, že modlitba, která vytryskla z nadšení a v několika vteřinách byla napsána, nedoznala téměř změny žádné, ač obřad se dosti změnil, byť podstata zůstala.

V naukovém výboru předsedal br. biskup Procházka, abych mohl referovati. Když bylo konstatováno, že jsou vypracovány návrhy dva, usneseno, že první mám přednésti návrh já a po mně br. Pícha.

Když skončili jsme své referáty, br. inženýr Karas z Brna s nadšením vyjádřil své potěšení nad opravdovou zbožností, která v nich je uložena.

Rozhodnuto, aby základem jednání byl návrh můj, který doplňován bude návrhem br. Píchy.

Jednání o tomto obřadu dalo se od 10. hodiny dopolední do poz. hodin večerních s kratičkou přestávkou odpolední. Od oběda bylo upuštěno, abychom práci mohli dokonati. To se nám také podařilo. Zapisovali br. Dostrašil z Kralup a br. profesor Kostlivý z Tábora.

Při hlasování o některých otázkách rozhodnuto bylo jednohlasně, o jiných většinou.

Detailní propracování a zredigování přenecháno bylo subkomisi, do níž vedle br. předsedy Dr. Statečného zvoleni: br. Dr. Farský, br. Procházka, Janeš, Pícha, Dostrašil a já.

ky jinde obsluhují. Zde máš dobré jídlo, dvakrát denně hezké pány doktory, čisté teplo, horské slunce, aby ses' uzdravila — kde by to doma vzali? Jsi zde sotva týden a už o tolik více vážíš, buď vděčna a spokojená. Kde by se s tebou doma tak párali? Nebudeš-li smutná, brzo se uzdravíš.“

Uznává Bláza, nevzlyká, ale smutné oči obrací k lesům. Bože, kdo ji potěší? Všecky dětské knížky z nemocniční knihovny už přeříkala, co si počne s tím stýskáním, kdo ji potěší?

Jako na zavalanou přichází hezká, baculatá ošetřovatelka a přináší pod paží vodově modrou, liliemi vyzdobenou knihu. „Blázo, vypůjčila jsem ti československou čítanku, čti si v ní.“

Bláza jako veverka skočí do noh lůžka a bere modrozelenou knihu s líbeznými květy, přemítá listy a vidí obrázky: Něžný Ježíš pod modrou horou, připomínající Radhošť, na horské louce pase ovečky bílé... Jest nadpozemsky krásný... Schnou slzy v očích Bláziných. Sleduje božského pastýře do modrých hor... Nad každým listem se zastavuje, čte doprovod evangelia. Pohádkový ton ji utěšuje a zanášá do dávných dob, do města Davidova, kteréž slove Betlém, kde se Marii narodil syn její prvorozený, jehož jméno Ježíš. A dále putuje Bláza s Ježíšem, činí jí ho blízkým jeho život, život malých a chudých. Tesařem byl

Podvýbor tento sešel se za předsednictví br. Dra Statečného po svátcích vánočních v sobotu 27. prosince 1924 v místnostech diecéšní rady pražské za účasti všech členů mimo omluveného bratra Dostrašila. Jednal dopoledne i odpoledne.

Obřad znovu probírá i po stránce osobní a zvláště velká péče věnována byla otázkám, které biskupům mají býti předloženy.

Prvotně zredigované otázky neshledány dosti přesnými u srovnání s usneseními sněmovními. Redakce jejich přesně stanovena jednomyslně mimo otázku čtvrtou, v níž br. Statečnému nezamlouvalo se v otázce uváděti citát, který navrhoval br. Procházka. Tedy vlastně jen z důvodu formálního, ne věcného byl proti této redakci, navrhuje zkrácenou redakci svou.

Stanoveny osoby při obřadu: br. Prášek, br. Gajdík, sekretář Procházka a Janeš. Br. Janeš má konati liturgii a přednésti promluvu, v níž má recitovati úryvek z Palackého dějin o volbě biskupů Jednoty českých bratří, br. Procházka měl klásti otázky, br. Gajdík čísti z epištoly k Titovi a zase br. Procházka přednésti modlitbu při vlastním obřadě.

Poslední redakce předána byla br. Dru Farskému, br. Píchovi a mně. Br. Píchovi byla s protokolem zaslána do Vodňan, s bratrem Dr. Farským sešli jsme se v Ústřední radě dopoledne 3. ledna 1925 a pilovali do půl třetí odpoledne.

Propilována byla zejména první modlitba Píchova, ač její kostra zůstala. Také pro úměrnost obřadu bylo třeba pozměnit funkci pověřených bratří: br. Práškov jako zástupci Ústřední rady ponecháno oznámení výsledku voleb biskupských. Za to br. Gajdíkovi — jako zástupci Ústřední rady — stanoveno přednésti také otázky biskupům aby obřad byl jednotnější a tím dojem mohutnější, kdežto br. tajemník Procházka měl začít vlastní obřad, přednésti modlitbu, a po skládání rukou odevzdati bibli.

Ve schůzi diecéšní rady pražské, v jejímž obvodu se obřad konal, vyzvání ještě pražští členové podvýboru a někteří bratři, aby na místě potřebné zařídili a prozkoušeli.

Poslední revise a korektura obřadu dána byla na starost br. Farskému. I ten ještě v poslední chvíli provedl některé změny a opravil stylistická nedopatření.

Tak zejména skládání rukou ponechal dle prvotního návrhu při slovech modlitby skládáme a sbor bratří svátých měl obřad ukončiti sborovým zvoláním: „Nechť posiluje vás Duch boží, bratři“, jehož konečnou stylisaci upravil sám.

Také stanoveno s ohledem na článek ústavy o „svěcení“ biskupů, že bratři biskupové Pro-

jako její tatínek. Téměř dvoutisíciletá legenda uklidňuje Blázu. Neslyší hovorů, pláče a dětského smíchu. Putuje s Ježíšem na poušť. Nad obrázky z daleké pouště roztrhává se tesknost. Ó, jak je příjemnější tato čítanka jejího katechismu, z něhož musí se učit nekonečné stránky! Jak ráda zodpovídá dané otázky pod každým článkem evangelia! A přece nikdo ji nenutí, aby je zodpovídala. Kniha tiše leží před ní, otázky němě k ní hledí a Bláza sama o své vůli na ně odpovídá... A tiše se raduje, že dovede odpovědět. Tak bezděky učí se Bláza myslet.

Den se schyluje. V očích Bláziných neobjevují se slzy a modravý sen jako daleká poušť ovívá duši. Bláza sní o podivných městech. — Pak přichází baculatá opatrovnice. Na „noční“ (na noční službu) běhe si čítanku, aby pomohla zahánět dřímotu.

A Bláza dále sní o bílých městech s plochými střechami, stojí na takové ploché střeše, hledí do kostrbaté, klikaté ulice, jíž s učedníky kráčí Ježíš. A bez slzí, bez vzdechu se Bláza probouzí. Nežehrá na bolesti, její oči jsou plny mystických snů. Dychtivě bere z ruky sestry ošetřovatelky milou čítanku. Dočítá život Ježíšův a pak — druhý oddíl: Rodina. Odměna pro dětské srdce. Jak zaleskly se oči Blázičky! Povídky — básně.

BESÍDKA

ABIGAIL HORÁKOVÁ:

Co dá dobrá kniha.

Obrázek z nemocnice.

V dětském pokoji hořce plakala jedenáctiletá Bláza. Přišla na ni tesknost — tam, tam za černé lesy toužela, domů, domů! Havrani táhli nad černými lesy a zkřehlá dušička Blaženina k nim úpěnlivě volala jako Ivánek v národní pohádce: „Milí, dobří havrani, doneste mne domů, mně se zde velmi stýská!“ Ale necíte ní havrani nezastavili se u oken nemocnice, bylo ještě dosti pochoutek v rolích, až napadne a zmrzne sním přiletí až na dvůr nemocnice a budou si sbírat odpadky z kuchyně — ale dnes nevšimavě letí rozprostírajíce se jako ohromný plášť kolem starobylého města a bílého hradu. Ó, jak by byla Bláza hodná kdyby ji odnesli domů, nestěžovala by si na bolesti, kývala by hlavou a volala by: „Jsem zdráva, opravdu zdráva a nemusilo by být doktorů ani léků.“

„A uschla bys jako květinka v podzimu,“ praví Cecilie, stará panna Cecilie, která trpělivě ošetřuje děti v dětském pokoji, když ošetřovatel-

cháčka a Stibor složí ruce na br. biskupa pražského a ten potom ruku svou na tyto dva biskupy. Obřad provedený 6. ledna 1925 ukázal, že postupováno bylo správně: okamžik, kdy skládali jsme pravé ruce, a zejména kdy bratři biskupové kladli je vzájemně na sebe, byl nezapomenutelný a nejhlubší ticho v Mikulášském sboru bylo toho nejlepším svědectvím.

Když už obřad byl vytištěn, upozornili jsme s br. Píchou ve vinohradském Národním domě br. Farského, že při vzpomínkách na zemřelé, třeba uvést jméno „otce naší reformace“, Miliče z Kroměříže, Jakoubka ze Stříbra, který vlastně zavedl kalich mezi Husity, Prokopa Holého, s jehož velikou a tragickou postavou jsou spjaty Lipany, Jiřího z Poděbrad, jediného krále kališnického, br. Lukáše a zapadlých vlastenců, kněží a učitelů 18. a 19. století, kteří kladli základ a pracovali na naší současné kultuře duchovní. Kdo slyšel pak při vzpomínce zemřelých jméno Palackého a Šafaříka, jméno Augustina Smetany a trpitele Karla Havlíčka Borovského, neubráníl se mocnému pohnutí.

Tak znenáhla a bedlivě tvořil se řád zřizování biskupů. Vyšel z návrhů, jež jedinci doma sami s Bohem pracovali, předložen kompetentnímu sboru k celkovému posouzení a dobrozdání; ten dal směr podvýboru, jenž nejdůležitější věci propracoval, pak původcům návrhu a br. Farskému odevzdal ke konečné redakci. Naposled zase jednotlivce br. Farský, jako nejpovolanější osoba v církvi, promluvil poslední slovo, hledě na ducha naší církve a návrhy jiných, ale přece konečně sám rozhoduje.

Aspoň dle mého názoru postup tento byl jediné správný, respektující mínění druhých a rozhodující konečně v duchu kázně s vědomím a schválením těch, kteří nejvíce o oduševnění a krásu našeho obřadu se přičinili.

Poznámka redakce:

V zájmu historické úplnosti poznamenáváme, že během tisku doplnil br. Dr. Farský usnesení Řádu tím, že otázky při zřizování biskupovi kladené obohatil řádem důležitých detailů. Zdůraznil kritiku bible, položil požadavek, shody výkladu Písem s ušlechtilými vymoženostmi současného vědění lidského, vložil příkaz hájení svobody svědomí a závazek dbání usnesení církevních sněmů.

Doslovné znění Řádu přineseme příště spolu se slavnostní promluvou, kterou v chrámu mikulášském dne 6. t. m. vykonal br. farář Janeš.

Ach, básně Bláza velmi ráda čte! Nechápe-li úplně smysl veršů, alespoň jej tuší a čte tak dlouho, až pochopí. Rytmus ji unáší. Ani jediné básně nevynechá. A tak seznamuje se s básníky: Vrchlickým, Čechem, Nerudou, Macharem, Sládkem, Procházkou, Bezručem, Hviezdoslavem, Heydukem, kteří probouzí v srdci Blázině zvláštní city. I strunu vlasteneckou budí v chorém srděčku, že tesnota k ní nemá přístupu, lyra básníků ji zahání. A chorá Bláza klade ruce s něhou na milou knihu — těšitelku. Z paměti tklivě říká si verše.

Gouldovy výchovné povídky a pohádky ji zajímají. V dobrých, pracovitých otcích všude vidí svého tatínka. Při pohádce „O vráskách matek“ sladkým smutkem naplňují se její oči. Z očí plynou slzy, ale nebolí. Cítí silně lásku k mamince, uvědomuje si, jak ráda má maminku. Ano, taková je její matička jako ta maminka v „Zlatém srdci“ (Horký). Líbí krásné řádky básníkovy jakoby líbala maminčiny vrásky, laskavé oči a teplé rty. . . Čítanka vrací ji domov, rodinu. Čte, opět v ní čte. Diví se, kde se v ní vzalo tolik krásných věcí.

Zas přichází večer. Vrány už dávno přelétly nemocnici, vrátily se z živých rolí, zapadly do lesů a křičí, že chtějí spát, spát, spát. . . Bláza pokývá k nim nedbale hlavou. Nechce na nich. čer-

Nával látky si vynutil mimo jiné i odložení referátu o svěcení prvních duchovních a o vzpomínkové schůzi duchovenstva. Vše najde čtenář v příštím čísle.

LUDVÍK LÁT:

6. I. 1925.

K slavnosti svěcení husitsko-bratrských biskupů československých.

Chrám světél slavnostních byl pln a zářil a hustý zástup lidí pokryl dlažbu, by nerušila slavnostního rázu.

A v září světél jásal trojzvuk vlajek, jež spouštěly se k dlažbě s výše chrámu, a slavně pělý tony vonných květů, jež ozdobily oltář sněhobílý.

Hlas varhan též zněl mnohem slavnostněji, než obyčejně, velebná pak píseň již zpívala kdys ústa slavných předků, teď majestátně, úchvatně se nesla, i cítil jsi, jak tryská z hlubin srdcí, jak stoupá vzhůru k nebi z hlubin duší.

Když ztichla hudba a když ztichly písně, tu jakby z mrtvých byl vstal Rokycana, však jakby hřimal mocněji než kdysi, jsa očištěn dnes od svých nedostatků. Teď mnohem rozhodněji volal k boji — a k velikému, významnému Ano, jež měl by rázně říci národ český, když nyní mluví Prozřetelnost k němu a táže se ho: Chceš být věren sobě? Chceš hájit věrně odkaz velkých předků a odevzdat jej budoucnosti zase? „My chceme“ znělo v srdcích tisícových, „My chceme“, řekli ti, kdož vyvolení, by vedli cestou Pravdy církev Páně, jež obnovena po pěti stech letech a husitskou se může právem zvatí.

Muž vysoký a bledých, bledých líc jak asketa, teď stanul u oltáře, zrak jeho plál a hořel zvláštním ohněm. . . On sloužil mši, tak velebnou a krásnou, tak mohutnou a při tom plnou něhy, již může dát jen český duch a jazyk. Ta krása čistá, majestátní, svatá všech srdcí dotkla se a všichni před ní, i nepřátelé, sklonili své hlavy.

A v tom, když zvučel český hlahol v chrámě a zněla slavná, starodávná píseň, mně zdálo se, že roste klenba chrámu,

ných, už nic. Má sladko v duši, mír i lásku, nestýská se jí.

S večerem přichází druhá opatrovnice, která má noční službu, mnohovlasá Gusty, pohodlná, ráda dobře papající, ale dobrá. Slyšela od sestry Růži o krásné čítance. Chce ji na noc, aby trochu uběhla. Bláza se nerada loučí s knihou, ale po ujištění, že ji Gusty časně ráno přinese, choulí se do podušky a přemítá v duši, co vše krásného v knize přečte. Všechny postavy z milých povídek přistupují k ní: muži mají tatínkovu tvář, ženy maminčina laskavá ústa a věrné oči. . . A zas verše básníků jako rytmus divokých vod ji ovíví — šumí — šumí — daleké vody houpají ji na svých peřejích. . . A Bláza usíná, Bláza spí.

Knihy zatím v noci putuje s Gusty po ohromné budově. Mnoho pokojů má na starosti Gusty. Z prvního poschodí od trpících žen dolů k mužům musí Gusty, do přizemí — měnit obklady, překládat s místa na místo, podat noční nádoby, klidnit, uspokojovat, injekce vstříkovat, ach, činit, čeho je třeba. A když všichni se spokojí, stulí se Gusty do koutečku a čte. Oči už se nemhoufí, víčka jsou lehčí. Prsty básníků otvírají lenivá víčka, zahánějí sny a Gusty čte, čte. . . Jen zrádný zvonek odtrhuje ji od milé čítanky.

Ráno otvírá Bláza oči. Její první pohled vlétne

že barok jeho v gotiku se mění, že vidím velechrám, v němž kázal kdysi tak mocně Rokycana v dobách dávných a na klenbě že chrámu plane kalich, jenž hořel tam kdys v zlaté svatozáři, dřív, než jej strhli naši krutí vrazi, katové liti s tváří Božích sluhů.

Mně zdálo se, že sedím v týnském chrámě, že vidím Husa, Žižku, Prokopa tam, že vidím Jakoubka i Rokycanu, že vidím Řehoře a zástup předků. A jak jsem hleděl v jejich drahé tváře, já slyšel hlas, jenž zval je ku oltáři, — muž Boží — každého zval jeho jménem.

I bral se průvod jejich vážným krokem, šel Milič, Želivský šel, Žižka za ním, a Prokop Veliký i z Chelčic Petr, Jan Amos krácel, Borovský šel Karel, a s nimi velký zástup bohatýrů, i všechněch těch, kdo vlastní naši dali své životy a dýmky svých srdcí i perly hlav svých. Spěli k tomu místu, kde Husa zřelo oko duše moji. Byl v tvářích jejich jas a v zracích plála jim radost vítězů, že dostihli své mety.

V tom píseň slavná zahučela rázem zpěv majestátní mocně zahřměl chrámem, můj duch se vrátil z dálných dálav na zem, však, co jsem viděl, nebylo jen klamem! O jistě byli s námi v oné chvíli, ti nesmrtelní reci naši milí a budou vždy s námi v našem šiku duchové velcí Božích bojovníků!

S jídlem roste chuť.

„Národní Osvobození“ sděluje:

„Orgán československého biskupa Šimona Barty „Hlas Lidu“, zahájil další výpad v soustavném kulturním boji, který v těchto dnech klerikálové vedou: obrátil ostří útoku proti škole a nepohodlným zákonům. Ze článku, který vrhá tak ostré světlo na taktiku klerikálů, citujeme tučnými písmenami vytištěnou resoluci, kterou přijala valná hromada „Sdružení katol. rodičů a přátel křesťanské výchovy v Čes. Budějovicích“:

„Zkušenosti, jak v praxi osvědčují se zákony o manželské rozluce, o manželství občanském, dále celý dnešní laicisující duch školství, vychovávající k náboženské netečnosti a protikatolické zaujatosti, nutí nás, abychom veřejně formulovali své hlavní požadavky:

1. Žádáme zrušení zákona o manželství civilním a rozluce manželské.

na stoleček — a hned tvář se zasmuší, jako když vítr do ní šlehne.

„Kde jest čítanka? Kde? Není jí tu, není —“ Rychle se myje, češe, obléká a po pokojích hledá Gustu. najde ji. „Slečno, kde je čítanka?“

„No, dočkáš se jí.“

„Kde je?“

„Má ji někdo, kdo ji víc potřebuje než ty.“

„Já ji potřebuji, nevydržím to bez ní.“

„Nebřeč. Dole jest tatík od pěti dětí — asi umře. Už tolik neděl nespí — moří ho záducha — bylo s ním v noci zle — celý pokoj vzbouřil, mysleli jsme, že se udusí — tak jsem mu chvilkami čtla a on se uspokojil. Když jsem musela běžet jinam, četl si sám — zapomínal na bolest. Povídal, že ho ta knížka tak posílila, jakoby celou noc spal. A čte, čte — tak mu ji půjč, však jsi ji už celou přečítala. Jak přečte, hned ti ji donesu.“

Bláza nehořeje. Stýská se jí po čítance, ale chápe těžce nemocného. Mnoho neděl nespí, knížka ho posílí a dá, aby spal celou noc. Však Bláza téměř všechny články zná z paměti, i ve snách s ní putují. Nechť se tedy z ní raduje dýchavičný, nechť si čte zpěvné básně a krásné povídky! Bláza bude si říkat z paměti všechny milé články a i třeba psát si je hude do sešitu. . . a nezateskní.

(Dokončení.)

2. Protestujeme proti všem návrhům na takovou zákonodárnou úpravu svátečních dnů, jež by se nesrovnávaly se zákonem katolické církve.

3. V duchu svobody svědomí žádáme, aby byla dobrovolně účast katolického žactva všech škol na oslavách osob a událostí, k nimž katolíci zaujímají své kritické odlišné stanovisko.

4. Ve školství národním naléháme na provedení prvního kroku ke katolické škole: všude, kde v místě je několik škol téhož druhu nebo pobočky při škole, budiž žactvo rozděleno tak, aby katolické žactvo mělo své třídy a své školy s katolickými učiteli. Při všech jmenováních ve službě školní budiž šetřeno zásady, že učitel má být náboženské příslušnosti většiny žactva."

Valná hromada konala se v refektáři kněžského biskupského semináře, biskup Bárta — citujeme „Hlas Lidu" — ve vřelé promluvě ocenil práci Sdružení, ukázal na jeho úkoly (viz výše!) a vybízel k vytrvalé práci.

Upozornění prodejnám „Českého Zápasu“.

Čísla v drob. prodeji, t. j. placená prodejnám odběrateli jednotlivě po 60 h, účtujeme prodejnám s 20 % slevou. Předplatné najednou odběrateli prodejnám zaplacené, musí být nám celé najednou zasláno; z něho účtujeme prodejnám jen 15 % slevy. Administrace „Č. Z.“

Pastýřský list slovenských biskupů

budí dosud zasloužený zájem. Od jeho autorství utíkají jeden za druhým, ale neklamný důkaz, že římskému episkopátu celé republiky se jedná o podnícení kulturního boje — ten jest již dán.

Římští biskupové celé republiky jsou totiž jednotni, poněvadž na neurčité novinové zprávy, že snad vláda se přeci rozkýve a zakročí, se biskupové v Čechách a na Moravě arcibiskup Prečan prohlásili solidárními se svými slovenskými kolegy... Tož, nesou spolu i celou zodpovědnost...

Dle informací „Čes. Slova“ byl tento pastýřský list sjednán na poradě římských biskupů v Žilíně koncem listopadu. Poradě předsedal košický biskup, zavilý maďaron Fischer, který se narychlo vytasil se svým návrhem pro vydání pastýřského listu a měl již připraven jeho text. Rychle přečetl rukopis a žádal přítomné biskupy, aby navržený text schválili. Prohlásil, že sám není autorem, ale autor prý je poradě přítomen(?), ač jej nechtěl jmenovat(!). Někteří biskupové měli dojem, že text listu je navrhován přímo kruhy vatikánskými.

O textu se přes kategorický zákaz debaty přítomní biskupové rozhovořili a někteří žádali jeho změnu, zejména v poslední části, kde se mluví o věcech víry. Biskup Fischer slíbil, že se o tom ještě dohodne s autorem(?). List však byl ke svátkům vánočním rozeslán do všech diecézí v původním textu beze změny.

Byl však předčítán pouze v prvním dnu vánočním. Kde se tak nestalo, již nebyl více čten, poněvadž již druhý den dostali biskupové příkaz od Marmaggiho, aby zastavili publikaci jeho až do ledna.

Proti pastýřskému listu zakročilo ihned ministerstvo s plnou mocí pro Slovensko. Proti kněžím, kteří zneužili kazatelnu a přečetli pobuřující list, zahájeno vyšetřování. Celkem podáno 100 trestních oznámení...

Mezi občanstvem je účinek listu pranepatrný. Biskupové a celý klerus se velmi zklamali, očekávali-li nějaký příznivý vliv pro svoje cíle a úspěchy.

Luďáci si toho nevšíмали a celkem je to nechává bez zájmu, naproti tomu ostatní vrstvy jsou pobouřeny a vystupují přes všechny obtíže na Slovensku z církve římsko-katolické.

Celá tato ostudná historie je poučnou hlavně po jedné stránce. Jak totiž roste sebevědomí našich klerikálů... Nacházíte toho doklady v jejich tisku denně.

Pražský deník („Č. Slovo“) přinese zprávu, že v jarním zasedání budou vládou Národnímu Shromáždění předloženy dva návrhy z komplexu církevně rozlukových osnov a již večer čteme v „Pražském Večerníku“:

... aby nevznikaly nějaké kombinace, prohlášíme docela určtě, že ani osnova zákona o užívání kostelů, ani o nějaké laické výchově v jarním zasedání předložena nebude."

Kdo tedy vládne koalici?

Právě vyšel sešit 1.

Chocholouškův JIH I.

Vychází v sešitech po Kč 2.—.

Předplatné na 5 sešitů Kč 10.—, poštou Kč 10.50

" " 10 " " 20.—, " " 21.—

Složenkou na žádost každému zašleme.

Objednávku vyřídí každý knihkupec jakož i knihkupectví Tisk. a naklad. družstva ČČS, Praha II., Krakovská 7.

Úřední zprávy.

Ze schůze diecéšní rady pražské, konané v sobotu dne 3. ledna. Předseda vítá nového člena bratra prof. Peška, od něhož očekává, že prokáže diecéšní radě velmi dobré služby soudě z dosavadní jeho práce pro církev čsl. Členství v diecéšní radě zprošťuje se br. Dr. Suchý z Loun. Dle sdělení bratra faráře Janeše dojde k rozdělení nábož. obce Praha I.—VI. teprv po valné hromadě, k níž konají se přípravy. Koupě stavebního místa pro chrámový sbor v Michli se schvaluje. Vrchní dozor nad přípravami k zřízení biskupů v kostele sv. Mikuláše svěřen bratřím Janešovi a Plechatému. Br. Janeš požádán, aby převzal slavnostní promluvu při zřízení prvých biskupů. Br. Plechatý navrhuje, aby zřízení prvých biskupů bylo oslaveno činem trvalé ceny, t. j. zřízením „Studijního fondu ČČS“, který by nesl jméno prvního patriarchy ČČS. Z fondu toho mají být udíleny podpory bohoslovcům a duchovním ČČS na mimořádné vzdělání. Návrh tento jednohlasně přijat a usneseno proklamovati jej hned při slavnosti samé a vykonati na místě prvou sbírku. Návrh doporučí se Ú. radě. — Sdělení předsedy o. Br. předseda referuje pak o schůzi Ú. rady, zvláště o přidělech ze státní subvence stavební nachrámové sbory v nábož. obcích západočeské diecése. — Referent stavební br. arch. Krušina žádá, aby se zřetelem k veliké zodpovědnosti při stavbách chrámových sborů přibrán byl ještě jeden referent a aby byl náležitě organizován dozor nad těmito stavbami. Radí kde to je možno dáti před stavbou budovy nové — adaptaci (přizpůsobení, přestavby) budovy již existující (jako v Kasejovicích, Milči, Žebráku, Zbraslavi a j.). Doporučuje před stavbou vyžádat si od stavitelů náčrtky a to zcela nezávazně, t. j. bez nároků na zadání stavby, kterou dlužno zadávat cestou soutěžní. K jeho návrhu zvolena 3členná komise, která by vypracovala návrh řádu pro trvalou dozorčí komisi. Referent finanční. Uvažováno o některých stránkách hospodářství v nábož. obcích zvl. o způsobu účetnictví a potřebných knihách. Podrobný návrh uvolil se vypracovati br. Plechatý. K návrhu br. pokladníka povolena nábož. obci v R. záloha na státní subvenci 1924, která se teprve bude vypláceti, 1000 Kč. Br. prof. Kalous upozorňuje na důležitost sestavování historie církve, aby mnohé důležité věci neupadly v zapomenutí a doporučuje sbírání veškerých archiválií k této věci se vztahujících. Zmiňuje se o podobné akci bratra katechety Šimšíka z Vinohrad a navrhuje, aby br. prof. Pešek zvolen byl za archiváře ČČS při

naší diecési, což jednomyslně schváleno a bratrem prof. Peškem přijato. Br. vrch. uč. rada Gajdik navrhuje, aby všem duch. správám i radám starších bylo doporučeno: křty, svatby a úvody — pokud není zvláštních důvodů pro jiný způsob — konati bezprostředně buď před nebo po bohoslužbě ve shromážděních církevních a poukazuje na velký agitační význam tohoto opatření. Pro Jilové navržen za katechetu kandidát svěcení JUC. Jan Rubík z Vinohrad. Výkaz sbírky na studijní fond Dr. Farského: Nusle Rst. 1000 Kč, s. Steinichová Kl. řed. škol Nusle 100 Kč, s. Postlová, Žižkov 200 Kč, br. Plechatý 100 Kč, celkem 1.400 Kč, což s díky kvituje. Další dary přijímá kancelář diec. rady, Vinohrady, Šmilovského 8. — Příští schůze koná se v sobotu dne 24. ledna t. r. přesně o 3. hod. odpo. — O ¾9. hod. večer skončeno. A. Procházka, tajemník.

Organisační zprávy.

Náboženské obce, odbory a sdružení žádáme, aby vždy včas oznamovaly své akce (schůze, divadla, přednášky a pod.). Rádi bychom, aby tato rubrika byla co nejúplnějším obrazem naší práce. Rukopisy do pondělí večer.

* Ústřední legitimace církevní v úpravě velmi vkusné, elegantní a velmi trvanlivé, takže stačí na 6 let, zaslány budou veškerým radám starším na ukázkou v nejbližších dnech.

Několik tisíc knížek rozdává úplně zdarma školám menšinovým i chudým dětem jinde učit. nakladatelství Josef Hladký, Praha-Vinohrady, Havlíčkova 13. Na úhradu poštovného budiž zasláno dle výzvy nakladatele 2—3 Kč.

Z Dejvic. V sobotu 24. ledna pokračuje se v cyklu dětských představení v loutkovém divadle: „Říše loutek“ ve škole na Letné u vodárny. Hraje se toho dne o půl 5. hod. odpo. veselohra: „Kašpárek na měsíci.“ — Ceny míst: 1, 2 a 3 Kč. Předprodej lístků: br. Pokorný, Dejvice, Ruská 293 a sestra Treglerová, Dol. Bubeneč, Táboritká 37 a před představením u pokladny ve škole.

Slavnostní večery na počest 75. výročí narození presidenta republiky T. G. Masaryka. Bude konáno pět slavnostních večerů s přednáškami, jež budou zahajovány pěveckými sbory. Slavnostní večery budou konány ve Smetanově síni Obecního domu města Prahy. Prvního večera 27. února účinkuje Pěvecký sbor „Smetana“ a přednáší doc. dr. Kozák na téma „Masaryk-filosof“. O druhém večeru 3. března účinkuje Pěvecký sbor „Typografia“ a přednáší řid. uč. K. Štěch na téma „Masaryk - vychovatel“. Při třetím večeru 6. března účinkuje „Pěvecké sdružení pražských učitelů“ a přednáší senátor dr. Fr. Veselý na téma „Masaryk - člověk“. 10. března koná se večer čtvrtý. Účinkuje Pěvecký sbor „Křížkovský“ a přednáší redaktor Alois Hajn na téma „Masaryk-politik“. 17. března, kdy koná se pátý večer, účinkuje Pěvecký sbor „Slavie“ budou přednáseti: Jaroslav Papoušek, dr. Lev Sychrava a Vojta Beneš na téma: „Masaryk-osvoboditel“. — Vstupné, určené k hrazení nejnnutnějších nákladů, stanoveno na jednotlivé večery takto: 10 Kč (sedadla lóžová), 6 Kč, 5 Kč, 4 Kč, 3 Kč a 1 Kč. Do předprodeje budou dány vstupenky na celý cyklus a cena jejich bude o 20 % nižší nežli u pokladny. — Cyklus jest společnou prací Čs. obce legionářské, Čs. obce sokolské, Čs. o. učitelské. Ústřední rady čs. církve, Dělnické Akademie, Kostnické jednoty, Sdružení pokrokové

demokracie, Svazu DTJ., Svazu nár. osvobození, Svazu osvětového, Ústřední školy dělnické, Ústředního spolku čs. profesorů, Volné Myšlenky čs., Zemského ústř. spolku jednot učitelských v Čechách a Ženské národní rady.

Hra Abigail Horákové v Uranii. V pátek 23. ledna bude provedena v divadle „Uranii“ v literárním cyklu lidovém úspěšná hra populární dramatické spisovatelky sestry Abigail Horákové „Prstýnek“, vydaný před nedávnem v divadelní knižnici „Českého Zápasu“. Jest to roztomilý idylický obrázek z dob temna, našeho národního a hospodářského útlatku, čerpaný z dějin města Turnova. Tato dobrá lidová hra, jejíž spolupracovníkem jest univ. prof. Dr. J. V. Šimák, bylo počtena cenou Tylovou a zasluhuje pro svou ušlechtilou tendenci pozornosti nejen pražského obecnstva divadelního, ale i bratří a sester činných v ochotnických divadlech venkovských.

Výbor rad starších nábož. obcí Velké Prahy koná schůzi v úterý 27. t. m. o 7. hod. več. v diecéšní kanceláři. Na pořadu: 1. Oslava 75. narozenin presidenta dra Masaryka. 2. Vyúčtování koncertu ze dne 7. t. m. Účast předsednictev rad st., bratří duch. správců, učitelů náboženství a zástupců propagačních a kulturních odborů nutná. Bude jednáno též o divadelní představení „Bílá Hora“ v Národním divadle.

Náboženská obec SČS v Nuslích koná valnou hromadu v pondělí 9. února o 7. hodině večerní v sále sokolovny (budoucího sboru). Pořad: 1. „Našemu praporu“ (píseň č. 15). 2. Zahájení a volba předsedy, místopředsedy, 2 zapisovatelů a 3 členů volební komise pro val. hromadu. 3. Čtení zápisu minulé řádné i mimořádné val. hromady. 4. Zprávy funkcionářů rady st. a zástupců pracovních odborů. 5. Volba 6 členů rady st. na 6 let, 2 členů rady st. na zbývající funkční období, 2 přehlížitelů účtů, 11 delegátů na církevní sněm a diecéšní shromáždění. 6. Schválení roz-

počtu na r. 1925. 7. Stanovení církevní daně pro r. 1925. 8. Volba výborů pracovních odborů: kulturního, sociálního, dramatického a pohřebního a 4 členů stálé volební komise. 9. Volné návrhy a dotazy. 10. Chorál „Kdož jste boží bojovníci“. Účet za r. 1924 a rozpočet na r. 1925 jsou vyvěšeny k veřejnému nahlédnutí na návestní tabuli v sokolovně.

Nusle: Odbory kulturní a dramatický uspořádají v neděli 25. t. m. o půl 8. hod. več. v Národním domě hudební a zpěvní akademii v upomínku 5letého prohlášení ČČS. Proslov na paměť 8. ledna 1920 má br. farář M. Zeman. Vstupné 3 Kč 60 h. Lístky mají v předprodeji členové kulturního odboru.

Praha II. (Biblické přednášky.) Dne 21. ledna t. r. přednáší br. farář Sainer z Prahy VII. Dne 28. I. přednáší br. farář Zeman z Nuslí. — Přednášky pořádá místní výbor ČČS Praha II., v Husově domě, Jungmannova tř., Praha II., vždy o 7¼ več. Sborový zpěv. Dne 21. ledna po přednášce jest ustavení se sociálního odboru pro Prahu II.

Na Slovensko připsy v záležitostech ČČS buďtež adresovány: Duchovní správě církve československé v Bratislavě, Mýtná ulice 32, mezip. 4.

Bratry matrikáře všech náboženských obcí ČČS v Čechách, na Moravě a ve Slezsku prosíme, aby nám zaslali adresy těch bratří a sester, kteří žijí na Slovensku a v Podkarp. Rusi a jsou v jejich matrikách dosud zapsáni, do Bratislavy na uvedenou adresu. Předem srdečné díky.

Z Brna. Dle usnesení rady starších církve čl. v Brně koná se v neděli dne 1. února t. r. o 10. hod. dopoledne v lyceu na Husově třídě farní rada. — Odpoledne téhož dne o 2 hod. valná schůze všech upisovatelů podílů na Husův dům v Brně, rovněž v lyceu, Husova třída. — V neděli dne 8. února t. r. o 10. hod. koná se valné shromáždění náboženské obce brněnské ve velkém sále Besedního domu v Brně. Legitimace členské předložiti. Ku

všem těmto shromážděním zveme bratrské rady starších a žádáme též, aby včas všichni naši bratři a sestry byli vyzkoušeni. — Rada starších ČČS v Brně.

Studentská kolej při „Husově sboru“ v Brně. Kr. Poli. Při stavbě tohoto našeho nového sboru, který bude prvním na celé střední a jihozápadní Moravě, bude zřízena i menší kolej pro ubytování našich chudých studentů, příslušníků ČČS z oblasti celé republiky, kteří v Brně studují a jsou sami na sebe odkázáni. Zřízena bude větší společná vzdušná ložnice, jednoduše, ale čistě vypravená, a studentům bude dána k dispozici i další místnost — knihovna — kde budou moci v naprostém klidu studovati — dále budou zařízeny i sprchy, takže v tomto směru naše studentstvo bude mít svůj vlastní příjemný a zdravý útulek, kterého doposud citelně postrádalo. Proto obracíme se opět na br. rady starších všech náboženských obcí, s doporučením moravské diecéšní rady, dále na bratry a sestry, jakož i na celou dobročinnou veřejnost, by nám k tomuto skutečně humanitnímu a tak potřebnému dílu, dle možnosti laskavě přispěli i sebemenšími dárky, sbírkami mezi našimi příslušníky atd. Dary přijímá „Městská spořitelna v Kr. Poli“ a tyto budou veřejně kvitovány. Díky naše vřelě předem.

Na Vyšehradě ustavilo se při ČČS stavební družstvo, které vzalo si za úkol postavit Husův sbor a velký sál, který sloužit má v první řadě kulturním a společenským úkonům ČČS. Se stavbou bylo již započato a možno doufat, že v první polovici tohoto roku bude stavba ukončena. Družstvo ujal se velkého díla a jako každá stavba ve vnitřní Praze, vyžaduje i tato velkého nákladu a proto jest družstvo nuceno prositi vás bratři a sestry, abyste dle možnosti na stavbu hmotně přispěli, by umožněno bylo dílo započaté dokončiti. Veškeré příspěvky budou veřejně kvitovány. První dobrovolný dar Kč 100.— složila sestra Anna Ortová, Praha VI.

Patřín potěšil opět několika přátelskými slovy nešťastného spoluvězně a vysvětlil hajnému krátkými slovy neblahý osud kováře Rančáka.

Do Radimi, kamž milostivou vrchností byli do zámku dosazeni mniši sv. Brunona na dobu, pokud ve Valdicích pro ně nebude zřízena Kartuzie, docházel spolu s jinými jesuity Burnáč navštěvovat mnichy a s nimi cechovat. Burnáč chodil často kolem kovárny a činil ženě kovářovic nástrahy. To Rančák těžce snášel a když se s ním mezi čtyřma očima vyrovnal, mstil se mu Burnáč, ten špatný člověk, způsobem ukrutným a dal ho na konec i uvězniti pro podezření tajného přechovávání prae-dikantů a česko-bratrských kněh. Patřín vypravoval dále, že Rančák byl mnohokrát už vylýchan, že k ničemu se nepřiznal a ačkoliv mu nebylo nic prokázáno, že působením Burnáčovým přece nebyl sprostěn vazby.

Hluboký, bolestný povzdech nemocného Rančáka potvrzoval pravdu slov Patřínových.

Nastalé ticho přerušil pak hajný Kysela, jemuž Burnáč byl rovněž nejprotivnějším nepřitelem a řekl:

„Ten zlotřilý jesuita má také Esterku Dykastovu na svědomí,“ a vysvětlil, že lid na Sobotecku si vypravuje, kterak Burnáč býval tam kantorovým pomocníkem, kterak svedl dívku, která pak, když ji opustil a do řádu jesuitského vstoupil, sešilela.

Pak ozval se smutnou vězeňskou kobkou zase nařikavý hlas Rančákův:

„Kdyby děti nebylo — mých drahých dětí! — Kdyby ženy mé drahé Máří nebylo! — Vzpomínání na ně neopouští mne ve dne ani v noci. Vím, že nedožiji se svobody — a těžko, přetěžko snáším před-

„Pan hejtman se mne dotazoval zase po uprchlících z města, nic nemohl jsem povědět, nic jsem neřekl — ale ubohá Esterka — nešťastná dívka — potvrzovala panu hejtmanovi, že se mnou dnes ráno už mluvila a že tudý mnoho lidí z Jičína přešlo.“

Hajný Kysela svěřil opět hlavu k prsům, jakoby přemýšlel a odpočinuv pokračoval hlasem stísněným:

„Pan hejtman se pak zle na mne obořil se slovy, že prý zná mé spády, že prý již dávno jsem podezírán z napomáhání poddaným k útěku — a aniž by řekl příčinu, dal mne zatknouti!“ Pozvednuv hlavy a mávnuv rukou dodal: „Z toho bych si nic nedělal; jeť náš člověk v nynějších hrozných dobách ve stálém nebezpečí — každému z nás hrozí vězení, po případě něco horšího — ale líto je mi opravdu, líto ze srdce, že zatčení mé provedeno bylo s prolitím nevinné krve.“

Spoluvězněnové byli touto poznámkou uvedeni v údiv a žádali hajného, aby řekl, co se přihodilo a slyšeli hajného vypravovati:

„Pan hejtman ku stálému naléhání vyzvěděl od Esterky, že městští prchali ku Březce a Jinolici i pustil se s rejthary naznačeným tímto směrem. Mne pak vojáci poutali a slabá, ubohá naše Vlašovička bránila mne všemi silami. Křičela, že nedá na mne dopustit a řekla dokonce vojákům, že jsou zlí, že jsou lupiči a vrazi!“

Rančák i Patřín slyšíce o tomto tuhém odporu slabé dívky se usmáli a projevíli tímto úsměvem v duších souhlas s jednáním Esterčiny. Neskrblili ani uznáním a pochválili nehledanými slovy její statečnost. Kysela však hluboce povzdychl a hla-

Úředníkům vysokoškolským a středoškolským gymnastům! Československá církev přijme v nejbližší době větší počet mladších duchovních, svobodných i ženatých. Podle státních zákonů i církevní ústavy jest přípustno studijní dobu bohosloveckou zkrátit z ohledu na jiná studia vykonaná nebo na jinou praxi. Bližší informace podá ochotně každá duchovní správa ČČS. Podrobnosti v kanceláři Ústřední rady. Praha-Vinohrady, Šmilovského 8.

K 75. narozeninám presidenta Masaryka. Dne 7. března t. r. slaviti bude pres. Masaryk 75. narozeniny. Národ bude si přát vyslechnouti výklad a přednášku o něm, o jeho názorech a o jeho životním díle. Za tím účelem pořádá Svaz Národního osvobození, ve kterém zastoupena jest i ČČS, řečnický seminář pro ty, kdož hodlají k oslavě přispěti přednáškami ve svém okolí. Seminář konati se bude od soboty 14. února 4 hod. odpoledne do 15. února (neděle) odpoledne v Praze v technice. Přednášejí: Dr. Kozák, red. Štech, Dr. Veselý, red. Al. Hain, red. Dr. Sychrava, red. Papoušek a z. insp. V. Beneš. Jest velmi žádoucí, aby co nejvíce inteligentních bratří řečníků ČČS se do semináře přihlásilo, a to nejdéle do 31. t. m. prostřednictvím místní rady starších Ústřední radě, Praha-Vinohrady, Šmilovského 8. O nocleh bude postaráno.

Naše hnutí.

Vánoční nadílky. Omezený rozsah listu nepřípouští doslovné otisknutí referátů o jednotlivých nadílkách. Snažíme se zachytiti aspoň bilance. Josefov: 26. prosince po promluvě br. měst. tajemníka a recitacích 3 dívek poděleno 76 dětí z Josefova a 29 z Rasosek vklady buď základními nebo doplňujícími, 8 chlapců košilemi (ušily z panama darovaného imou Čerych naše sestry) a 2 dívky botkami (daroval br. Plšek). Nadto se do-

stalo koledy všem. Úhrnem vynaloženo 2340 Kč. Naše mládež ve Vilanticích tajně připravila dětem nadílku. Promluvil br. duchovní Svoboda z Vřeštova. Následovaly recitace a „Vánoční scéna“ br. Lemberka. Hodné sestry připravily dětem sice chudou ale radostnou hostinu. — V Bráníku u Prahy podělil chudinský odbor 70 dětí koledou. 9 sirotek dostalo obuv a prádlo. Tři dlouho nemocní bratři a jedna sestra peněžitou výpomoc. — Kunratice: Po koledách a přednesech promluvil br. Rataj. Poděleno 130 dětí koledou, školními potřebami, Liturgií br. Dr. Farského. Náklad asi 750 Kč. — Jičín: Nadílka konána 21. prosince. Promluva br. Lemberka, koledy za řízení br. Hrubého, Poděleno celkem 384 dětí. Oděvem a prádlem 185 dětí. Mezi ostatní rozdáno 50 zpěvníků, 22 čítanek br. L. a 182 různých knih. Čtyři staré, práce neschopné sestry obdržely peněžitou podporu a 1 bratr prádlo. — Chotovin: První nadílka se díky péči br. Jahody, Rašísky a Weinzettla a s. Tanzerové vydařila skvěle. 16 dětí dostalo úplné šatstvo a obuv, ostatní děti sáčky. Téhož dne byla nadílka v Miličíně (zásluhou br. Štefla a jeho manželky). — Liberec: po bohoslužbě konané br. Černým z Turnova rozsvícen velký stromek a 62 dětí dostalo šaty a koledu. S obětí velikou opatřeno téměř 900 Kč. Díky s. Řídké a manželům Fantovým. — Dejvice: Po vyčerpání programové části poděleno bylo 260 škol. dítek vkladními knížkami, zpěvníky, evandéliem a koledou; několik též hračkami, šatstvem a prádlem.

Ve Smilovicích n. L. konala se dne 11. ledna 1925 členská schůze spojená s přednáškou a volbou místního výboru. Br. duchovní Brebis vzpomněl 500letého výročí smrti J. Žižky z Kalicha, o jehož životě, smrti a duchu jeho promluvil a dal nám za příklad. Při volbě zvoleni a volbu přijali následující bratři: Pešek Jos., předseda, Jelinek Frant., pokladník, Keclík Frant., jednatel, Tábořík Frant., matričním zapisovatelem, členové

výboru: Horák Vojtěch, Rypl Václav a Kvasnička Josef.

Z Horní Branné u Jilemnice (v Krkonoších) O svátku Narození Páně ve čtvrtek 25. prosince 1924 sešli se příslušníci církve čl. z Horní Branné a okolí při valné hromadě, pořádané před bohoslužbami téhož dne ve školní budově. Po projednaných záležitostech byla ustavena Rada starších, v níž setrvali vesměs dřívější členové a přibráno několik nových. Jsou to bratři: Bílek Josef, Bujárek Frant., Hanuš Bohdan, Havel Josef, Kubec Jaroslav, Kunert František, Pitrmuc Antonín, Pitrmuc Josef, Pršala Frant., Skalský Jan, Šubrt Josef, Šimůnek Čeněk, Vávra Vojtěch a Zevl Antonín. Po zakončení výroční valné hromady vykonal br. katecheta Frant. Šťastný bohoslužby s krásnou promluvou, k níž sešlo se tolik našich příslušníků a přátel, že prostorná učebna byla účastníky přeplněna. Chvalitebná byla zejména účast mladé generace. Kéž by všichni mladí pochopili, že dobou válečnou, v níž školní vyučování a docházka nejvíce trpěla, i oni ve svém duševním vývoji nejvíce byli postiženi a že je jim tedy zapotřebí, aby, zachovávající vývojovou úroveň dobrých a hodných spoluobčanů, měli na mysli dobro nejen pro sebe, ale i pro své bližní.

Z Michle: Úroky ze „Včelky“ při Radě star. za rok 1924 činí 695.03 a dar „Obč. zál.“ v Michli 50 Kč. Děkujeme. Dalším vedením „Včelky“ podíal se br. Hanzl a s. Soukalova. R. st. v Michli.

V Bílé Třemošné uspořádala ČČS dne 28. prosince m. r. manifestační schůzi, na které promluvil o rozluce br. farář Kordule. Usnesená resoluce bude zaslána poslaneckým klubům.

Z České Skalice. Rada starších vzdává srdečný dík členům „Sokola“ a Sportovního klubu, kteří k uctění památky zesnulého br. Jos. Formana z Čes. Skalice věnovali vánoční nadílce čl. dětí 150 Kč. Současně děkujeme i br. Seidlovi z Čes. Skalice, který věnoval 30 Kč ve prospěch stavby místního sboru.

sem sesmutnělým dokončil vypravování o svém osudu. řka:

„Ubohá Esterka! Pohněvala svým odporem vojáky a jeden z nich udeřil ji čepem šavle tak silně do hlavy, že zalitá krví skácela se do mechu.“

K dalším otázkám Rančákovým a Patřínovým sdělil hajný, že není mu známo, co s děvčetem dále se stalo, poněvadž ho vojáci rychle od místa toho odváděli. Znovu projevil jen svou lítost, že sám byl příčinou tohoto neštěstí a na omluvu jen připomenul, že při svém zátýkání Esterku uklidňoval a mírnil, ale ona neposlechla a sama zavinila své poranění.

Pak došla řada na spoluvězně, aby také hajnému Kyselovi svěřili příhody o sobě. Kovář Rančák leže na vězeňském lůžku slabým a častěji přerývaným hlasem si postěžoval do útisků a řekl:

„Ty hajný, dostal's se do věže nevěda proč, právě tak jako já a bratr náš Patřín. My také neznáme příčin svého věznění a trápení. — Co mne se týká, rád bych snášel křivdu a muka, ale nejde mi na mysl, proč pro mou nevinu trpěti mají mé děti a má dobrá žena.“

Kovář Rančák vydechnul několikrát z hluboka, jakoby se mu sil nedostávalo a pak slabým hlasem pomalu pokračoval:

„Jsem již několik měsíců zde ve věži — proto, prý, že jsem byl v podezření, že přechovávám prae-dikanty a kacířské knihy. — Hladem mne utýrali, jsem tak sláb, že sotva chodím — a má ubohá žena Máří! — mé ubohé děti!“

Patřín utěšoval kováře, jak přechoasto jindy již činíval, slovy nejsrdečnějšími pravě, že pouhé podezření není ještě proviněním a že pravda vyjde přece na jevo. Ale Rančák pokrčoval nedůvěřivě

rameny a poznamenal, že jesuité nedopustí, aby pravda zvítězila, poněvadž jim jde pouze o zničení těch, kdo nejsou jim pohodlní. Hajný Kysela, aby odvrátil myšlenky kovářovy od vzpomínek na rodinu, dotázal se kováře, odkud přišel, kde pracoval a slyšel pak odpověď:

„Jsem z Radimi. Tam jsem se narodil a pak vyučil jsem se řemeslu kovářskému u dřevenické-ho mistra Petra Bouře.“

„Petra Bouře?“ přerušil Kysela a přidav k otázce vysvětlení: „Bouře kováře znám, ale ten žije v Rovensku pod Kozákovem.“

Rančák pak vysvětloval hajnému, že Bouře kovářil ve Dřevěnici a že odtud se odstěhoval, když kovárnu prodal Roupníkovi ze vsi Konecchlumí. Kysela spokojil se tímto sdělením a Rančák pokračoval:

„Před osmi lety jsem se oženil s Máří Rambouskovou ze vsi Zebína a usadili jsme se v Radimi. To bylo naše neštěstí — — —“

„Špatně se ti vedlo kováři,“ poznamenal hajný a poněvadž se mu zzelelo nemocného Rančáka, připojil útěchu slovy:

„Nám nikomu se o těchto nynějších válečných a zlých dobách dobře nedaří. Jen pánům, ti bohatnou, jen klášterníkům, nad těmi panstvo drží ruku. Ale poddaní hynou nedostatkem, strádáním.“

Ale Rančák odporoval a pravil:

„V řemesle se mi dařilo. Sousedé radimští i z okolí nám přáli a měli nás v lásce, jako my je — žena pracovitá, pilná, snášlivá, děti hodné — Ale ten arcilotr — — —“

Rančák nedomluvil. Vzpomínka na původce ro-dinného neštěstí sevřela mu hrdlo a nebyl schopen dalšího vypravování.

Statistický přehled o činnosti a pohybu obyvatelstva příslušníků ČČS v Praze I.—VI. za rok 1924. Narozených 801, oddaných 473, zemřelých 455 (z toho 91 čl. kremací). — Z Prahy bylo za rok 1924 183 čl. **narozených** (z Prahy I.—56, II.—68, III.—34, IV.—8, V.—3 a VI.—14); cizích příslušníků bylo tedy **618**, narozených v pražské porodnici. **Zemřelých** bylo z Prahy čl. příslušníků 121 (a sice z Prahy I.—35, II.—61, III.—17, IV.—3, V.—0 a VI.—5); cizích příslušníků bylo tedy **324**, zemřelých většinou v pražské zemské nemocnici. **Zemřelých** bylo z Prahy čl. příslušníků 149 (a sice z Prahy I.—35, II.—77, III.—26, IV.—5, V.—3 a VI.—3); cizích příslušníků z delegací bylo **324**. Bohoslužeb s promluvou konáno bylo v roce 1924—100; zádušních bohoslužeb bylo 27. V jednacím protokole zapsáno důležitějších vyřízených aktů **3221**. Úkony tyto obstarali tři duchovní ČČS při faře u sv. Mikuláše ustanovení a sice čl. farář **Alois Janeš** a duchovní správce **Josef Šimon** a **Rudolf Urban**, který též vyučoval 23 hodin týdně na školách obecných a měšťanských. Vedle toho jmenovaní duchovní čl. konali různé **přednášky** biblické a slavnostní a měli bohoslužby občasně v Praze II., III. a VI. Za farní úřad: **Janeš**.

Dary na Husův sbor v Král. Poli. Politická organizace strany středostavovské živnostenské 100 Kč, rada starších ČČS v Soběšicích 210 Kč, rada starších v Koberčicích 50 Kč, br. Ondráček 23.60, banka „Slavia“ v Brně 30 Kč, které s díky tímto potvrzujeme. Další dary přijímá „Městská spořitelna v Král. Poli.“

Z Jílového. Náboženská obec naše připravuje se státi se tím, čím slibovala býti při svém vzniku: kvetoucí ratolestí na utěšeně rostoucím stromu ČČS. Diecéšní rada a náš milý br. patriarcha zajiště měl na zřeteli neutešený až dosud stav naší obce, když určili a vyslali nám br. duchovního **Jan a Rubíka**, mladého bratra, chápalícího svůj úkol vážně a opravdově. Br. Rubíkovi chceme vycházeti vstříc s poctivou snahou přispění v jeho práci. Pevně doufáme a Bůh dá, že se společnému dílu bude dařit. Milou naší povinností jest projevit srdečné díky br. Janu **Roháčkov** i, katechetovi na Vinohradech za dvoje bohoslužby, které u nás před příchodem br. Rubíka vykonal.

Z Jičína. Páté výročí založení naší církve bylo u nás 6. ledna důstojným způsobem oslaveno. Bohoslužby zahájil duchovní br. Rychlý modlitbou za zdar díla našeho, po zpřítomnění vzpomenu všech bratří a sester, kteří stáli při počátku církve a nedočkali se již dnešního dne, zejména br. faráře **Koppy**. Slavnostní proslov zakončil prosbou, aby Bůh žehnal práci našich prvních biskupů, zejména br. patriarchy **Farského** a aby žehnal také těm, kdož ve výročí založení církve budou vysílání na vinici Páně.

Z Č. Budějovic. V neděli dne 11. t. m. byli jsme v naší milé svatyni svědky řídké slavnosti. Toho dne o 10. hod. dopol. vykonal v ní své první bohoslužby novosvěcenec br. **K. Salfický**, přidělený zdejší duchovní správě. Prostorný sbor byl již dávno před tím přeplněn nejen bratry a sestrami, ale přišlo hojně i řím. katol. místních, ž blízka i dále. Slyšeli jsme z jejich úst, jak byli překvapeni nejen krásou sboru, ale i českou bohoslužbou a nijak jim nešlo do hlavy, že tak procítěně dovedou „kacíři, odpadlíci“ uctívat Nejvyššího. Slyšeli prý o nás ve svých kostelích něco jiného. Procítěná řeč, kterou br. **Skalický** svým milým způsobem oslovil před bohoslužbou novosvěcence, zanechala u všech přítomných hluboký dojem a vynutila mnohým nejednu slzu v oku. (V některém z příštích čísel „Č. Z.“ ji otiskneme — red.) Při bohoslužbě zpívány a hrány byly na kůru pěkné vánoční koledy, které bratří a sestry tak rádi vždy slyší. Zvláštností v našem Husově sboru jsou v době vánoční krásné české jesličky s pohyblivými figurkami, které umělecky zhotovil a naši nábož. obci daroval br. **Fr. Heřmánek**, inspektor čl. st. drah. Jsou obdivem nejen malých, ale i dospělých — a což zajímavého — všech náboženských vyznání. Br. **Heřmánekovi** upřímný dík! -a-

Z Brna. Poměry náboženské obce brněnské se uklidnily a počínáme opět vzrůstat. V měsíci prosinci 1924 přibýlo po odečtení zemřelých, odstěhovaných a vystoupilých 186 členů. Za uplynulý rok 1924 bylo pokřtěno 555 dětí, zemřelo 162, oddaných bylo 196. Přírůstek členstva za rok 1924 obnášel 1848. Celkový stav příslušníků dle stavu 31. prosince m. r. 20.249. Vlna pravoslavného přestupování na Brněnsku přeletěla, aniž toho náboženská obec naše pocítila. Z celkových z celé naší nábož. obce 392 přestoupilých počínají se k nám vraceti zpět a sice dosud: Z **Prstic 64**, **Dol. Kounic 13**, **Soběšic 1**, **Něm. Bránic 1**, **Radostic 9**, **Kr. Pole 3**, celkem **91**. Celkový přírůstek členstva s ohledem na poměry, které v roce 1924 v církvi československé panovaly, jest uspokojivý a doufáme, že rokem příštím se jistě zvětší.

Z Ivanovic na Hané. Rosteme zde utěšeně. Od založení naší nábož. obce (dne 15. 8. 1922) jsme dodnes velmi pokročili. Naš upřímný dík patří brněnským bratřím duchovním a pak br. **Grohovi** z Prostějova, který promluvil na Žižkově oslavě, jakož i br. **Čejkovi** z Vyškova, který nacvičil liturgii, hudbu a zpěvy a jiným obětavým pracovníkům.

Br. Dra FARSKÉHO ZPĚVNÍK

v celoplátěné vazbě (bez not) Kč 6.—
v celokožené „ (červené) „ 18.—

Objednejte v knihkupectví Tisk. a naklad. družstva ČČS, Praha II., Krakovská 7.

Poznámka: Příručku pro duchovní za Kč 50.— expeduje diecéšní rada, Vinohrady.

Různé zprávy.

Dozvuky pastýřského listu slovenských biskupů. Čs. obec legionářská, Čs. obec učitelská, Zemský ústřední spolek jednot učitelských, Československá církev, Volná myšlenka, Pokroková demokracie, Kostnická jednota, Svaz národních osvobození a Ústřední škola dělnická rozesílají projev, ve kterém ukazují na to, že katolická církev a strana lidová podnikají stále útoky na školské zřízení a jejich činitele, na svobodné projevy pokrokového ducha ve vědě, umění a v tisku a zneužívají politického vlivu v justiční správě. Zejména po přibraní do koalice klerikálové ukázali, že se snaží podílu na moci jim svěřeného využít na ovládnutí republiky. Pastýřský list slovenských biskupů může býti považován za signál k zahájení úporného kulturního boje. Tento list odporuje všem představám o účtě k přesvědčení, snášeli vosti a lásce k bližnímu. Mimo to se přiči platným zákonům, neboť popuzuje k nenávisti vůči příslušníkům určitých stran a snaží se hrozbou tresty církevními přinutiti méně uvědomělé občanstvo, aby opustilo pokrokové strany, církevní politice odporující. Je s podivem, že si tak troufají i biskupové na Slovensku, kde platí starý uherský zákon z 22. listopadu 1895, jenž stanoví, že církevních trestů nelze proti nikomu užívat z té příčiny, že svobodně vykonává zákonem přiznaná občanská práva. Zmíněné korporace žádají vládu, aby neváhala použití platných zákonů k obraně svobodného výkonu ústavních práv všeho občanstva. Obrací se dále k parlamentu a k pokrokovým stranám, aby provedly rozlukou státu od církve a obrací se i na občanstvo, aby tuto rozlukou

provedlo především samo u sebe.

Z Ústřední rady ČČS v Praze. Z kanc. pana presidenta republiky došel tento přepis: „Poděpsaná kancelář tlumočí Vám díky pana presidenta republiky za pozdravný projev, který jste zaslali panu presidentovi při uvedení tří prvních biskupů církve československé v jich úřad. Za kancelář presidenta republiky: Dr. Říha.“

* **Trocký odstraněn z politiky.** Ústřední výbor a ústřední kontrolní komise komunistické strany v Rusku usnesly se dáti Trockému, až dosud lidovému komisaři vojenství (asi jako ministr Národní obrany) výstrahu pro nedodržování stranické kázně, zbaviti ho úřadu kom. s. ř. a vyloučiti jej vůbec z činnosti. Příčinou usnesení jest, že Trocký přiznával slabé stránky komunismu a hlavně že pochyboval o možnosti trvalého připojení se kleslého stavu ke komunistické revoluci.

Amerika pravděpodobně změní směrnice svoji zahraniční politiky. Po dvacetiletém úřadování odstoupil státní tajemník Spojených Států **Hughes** — šef ministerstva zahraničí. Dosud Amerika vlivem jeho prohlášení, že Amerika se nesmí a nemá vměšovati do jakýchkoli událostí světové politiky, které se jí nedotýkají přímo. A přeci zásahnutí Ameriky do světové války je jasným důkazem, že svět se stává tak malým, že nelze se uzavíratí myšlenkám pospolitosti. Společné problémy žádají si společné řešení.

Dr. Frant. Drtina zemřel po delší nemoci dne 14. t. m. Universitní profesor, který odchovával generace nových našich lidí, filosof humanity, dávný spolupracovník a přítel Masarykův, člověk vzácné povahy i vzdělání. Narodil se r. 1861 v Hněvšíně na Dobříšsku a po letech studií doma i za hranicemi (Německo, Francie, Anglie) a v období gymnasiální profesury počal r. 1891 přednášet na universitě. Býval i říšským poslancem realističké strany na vídeňském sněmu (prof. Masaryk a zesnulý byli jediní poslanci za realist. stranu). Po převratu působil v min. školství jako státní tajemník. Čest jeho památce.

* **Musolini** dal si v italské sněmovně velkou většinou svých lidí odhlasovati nové volební právo, které je plurální, takže volič podle svého postavení nebo vzdělání má míti více hlasů. Tím zachránil se Mussolini ještě na čas při vládě. Nyní pošle sněmovnu na prázdniny a bude vládnout opět sám. Co mu v tom vadí, je pokles valuty, vyvolaný velkou vnitrozemskou nespokojeností s vládou Mussoliniho a jeho fašismu. Cizina, které je i Mussolini dlužen, nepokládá svoje pohledávky už za tak bezpečné, ježto nejisté postavení Mussoliniho je dobře známo. Poslední zprávy sdělují, že lidové „centrum“ (strana papežská) jde s Mussolinim, ačkoliv byli dosud v opozici proti němu. Smířil je s ním ostrý zákon proti tajným společnostem (svobodným zednářům) a rozhodnutí, aby do všech škol zavedeno bylo vyučování náboženství, čehož až dosud v Itálii nebylo.

Biblická čítanka, I. díl (Starý zákon) od K. Farského, jest již vytištěna a v rozprodeji. Rozsah čítanky jest 208 stran velkého formátu učebnicového. Čítanka vyjde nevázaná v kartonu s plátěným hřbetem a s plátěnými růžky. Cena 10 Kč. V zápětí vyjde zmenšené vydání pro nižší třídy obecných škol za cenu přiměřeně sníženou. Toto vydání zmenšeno bude o obtížnější a myšlenkově vážnou část pro rockou.

Závody ve zbrojení. Americký státní tajemník vojenství **Weeks** prohlásil před výborem sněmovny ke studování vzduchoplaveckého průmyslu, že suma, určená na vojenskou vzduchoplaveckou službu, je nedostatečnou k vydržování patřičné vzduchoplavecké moci přes to, že 16 milionů dolarů, vyhrazených k tomu účelu v předloze úřadu vojenství, jest nejvyšší sumou, která kdy byla povolena.

Tajemník zdůraznil, že dostihy ve zbrojení vyvinuly se dnes v dostihy vzducho-plaveckého zbrojení. Weeks doporučil, aby byla široce vybudována obchodní aviatika, ježto to bude nejlepší prostředek k rozvíjení patřičné rezervní moci. Jak vidět, mluví státníci již otevřeně o závodech ve zbrojení, zatím co všeobecně se volá po míru a odzbrojení...

* **Střelnice v Brdech.** Ministerstvo Nár. obrany potřebuje novou střelnici pro dalekosná děla. Místo vyhlédnuto v lesích rožmitálských v horách brdských. Proti tomu mnoho protestů ze strany turistů, milovníků krás krajinných a dokonce i z obce spisovatelské. Vojské kruhy ujišťují, že by komplex lesů neutrpěl, čímž zodpověděna jest obava, že by Praha přišla o svůj vzduch, když prý Brdy jsou plícemi Prahy! — Nejsme také pro ukvapenost v řešení takovýchto důležitých problémů. Ale mluvíme si vážně. Vojská správa RČS, tedy také naše, ví tak jako my každý, že střelnice nesmí být daleko od Plzně, kde se děla lijí. A nám jako poplatníkům o to musí také jít, aby dovoz jejich na střelnici nestál hrůzy nákladu. Po stránce turistické není povědomo, že by krásy brdského pohoří byly tak vyhledávány obdivovateli přírody, tím méně, že tam vůbec není žádné vyhlídky. Kraj je téměř nezalidněn. Vzduch pro Prahu se čistí sice částečně v lesích křivoklátských a hlavně smečenských, ale z Brd táhne vítr na Prahu velmi zřídka, spíše na Sedlčany. Celá kampaň má však jedno pozadí, které nebylo nikde přiznáno, a z kterého je celá protiakce velmi uměle aranžována, takže značná část veřejnosti sedla jí velmi nemyslivě na lep: Střelnice má být zřízena ponejvíce na pozemcích arcibiskupských, a rožmitálští arcibiskupští jeleni by mohli být rušeni v klidu. My jsme přesvědčeni, že se také „ostřílejí“, jen až si zvyknou. — Případ zaznamenáváme jako protějšek k pastýřskému listu biskupů slovenských; neboť tam i tu jde o zabránění vyvlastňovací akce na velkostatech římské církve.

* **Z Karlína.** Sestra Němečková ujala se se vzácnou ochotou rozprodeje kalendářů, začez jí místní rada starších vzdává upřímné díky.

* **V Uherském Brodě** jsme dokončili zařízení „Husova sboru“ postavením pěkných varhan, dodaných firmou Josef Melzer z Kutné Hory. Varhany slohově i uspořádáním rejstříků zvukově plně uspokojují, cena pak vzhledem k jakosti materiálu, který jest prvotřídní, byla mírná; jsme všestranně spokojeni, a doporučujeme vřele tuto svědomitou firmu našim spolubratřím. Rada star. (Razítka a podpisy.)

Listárna redakce.

Dejvice. Referát o činnosti propagač. odboru nelze uveřejnit, poněvadž je příliš obsáhlý a hodí se spíše pro jednatele zprávu nábož. obce do řádné valné hromady.

Přednášky náboženské proslovené v Plodinové burse v Praze vyšly tiskem:

Kozák J. B., **Křesťanství a jeho vývoj** Kč 2.50.

Farský Dr., **Náboženství v národě československém** Kč 2.—.

Svoboda E. Dr., **O náboženství** Kč 1.50.

Krejčí F. V., **Náboženství v demokracii** Kč 1.50.

Bartošek ThDr., **Odluka církve od státu a její důsledky** Kč 2.50.

Poštou o 10 hal. více. — Dodá

knihkupectví Tiskového a naklad. družstva ČČS

Praha II., Krakovská ulice 7.

Blůzy - Šaty - Pláště

Velkovýroba

B. Hanz, Praha I., Husova 19.

Sestrám pět procent slevy.

BYT

jako podnájemník u řádných, starších lidí hledá zaměstnanec t. l. V neděli jezdi k rodině. Laskavé nabídky pod značkou „Rádní lidé“ do administrace t. l.

Kandertovy lázně parní a vanové

Praha II., Revoluční třída 30,

otevřeny jsou denně od 8 hodin ráno do 20 hodin večer. Parní lázně v úterý a v pátek vyhrazeny dámám.

Josef Kovanda a spol.,

závod pro zařízení plyno- a vodovodů a rourové kanalisace.

Praha I.-184, Karlova ul. 12 a Anenská ul. 9.

Provádí veškerá zařízení tohoto oboru jak pro jednotlivé byty, tak pro celé budovy v provedení co nejdokonalejším. Zejména všechny druhy lázní, klosetů, výlevků, umyvadel atd. — Rozpočty a plány zdarma. Opravy odborné a levné.

BRATŘÍM A SESTRÁM!

Čištění, opravy a přestavování kamen a sporáků provádí za ceny mírné bratr

FR. KRATOCHVÍL,

závod kamařák., Praha I., ul. Karol. Světlé 7.

Krásná knihovna

jest nejlepší ozdobou Vašeho bytu a cenou památkou pro Váš život a proto obraťte se na firmu **VILK A KARÁSEK, Praha I., Melantrichova 17**, telefon 237, která Vás vkusnou a levnou vazbou mile překvapí.

Plňte svoje povinnosti a kupujte u svého stoupence.

Žádný krám! Žádná reže!

Telefon č. 8753/VI.

**Zlato - Stříbro - Hodiny
Sukna - Látky - Bílé zboží**

dodá Vám nejlevněji

JOSEF A ANNA

ČERMÁKOVÁ,
Praha VII.,
Heřmanova ulice číslo 25 — 1. posch.

Hojný výběr:

řetězů, náramků,
náušnic, prstenů,
náhrdelníků, jehlic,
knoflíků, medailonků,
pouzder, jídelních
příborů a hodin
všech druhů a značek.
Staré zlato a stříbro
kupují za nejvyšší ceny.

pánských a dámských
látek na šaty i pláště,
zefírů, flanelů, damašku,
kartounů, hedvábných
látek, batistů, dámských
pánčůch, kobereců,
voskového plátna atd.

Též na mírné splátky.

Varhany a harmonia

vyrobí a v nejnižších cenách dodává firma Václav Poláček, Rychnov n. Kn. Elektrická čerpadla vzduchu pro varhany. — Rozpočty a návrhy na požádání. — **Doporučení:** Pan V. Poláček, stav. varhan v Rychnově n. K. provedl nám 10 rejstříkové varhany pneumatické k naší plné spokojenosti za cenu opravdu mírnou, pročež jej br. radám st. doporučujeme. Za radu starších ČČS v Holohlavech, Č. Brebis, farář, t. č. jednatel.

Ing. A. M. Havel, Praha II.,
Havlíčkovu nám. číslo 24.

projektuje veškeré

stavby pozemní.

Porady ve věcech stavebních.

ASTMA, astmatické záchvaty

podařilo se mně úplně omezit a téměř úplně vyléčit po pětiletém utrpení, takže úplně zmizely y. Levné, příjemné a naprosto jisté léčení, žádné jedy, žádné injekce. Postup, jak jsem si počínal a tím způsobem porádil, i desítky těžkých astmatiků zachránil před utrpením, vyléčil jsem v brožurce, kterou zasílám za náhradu tiskových výloh a poštov. Kč 3.— ve známkách. Adresa: **JOSEF RAK**, em. řed. Jevíčko, Morava.

Klubovky,

patentní pohovky a křesla k rozložení pro lůžka v prvotřídním provedení.

Jediná speciální výroba toho druhu
F. Walner, čalounictví, Praha II., Smečky 8-10.

Varhany

Harmonia — Piana — Píšťaly

dodá nejstarší česká továrna,
roku 1859 založená

JOSEF MELZER,

pozor: (dříve otec Antonín Melzer)

KUTNÁ HORA.

Elektrická čerpadla vzduchu k varhanám a harmoniím. Žádejte návrhy a rozpočty.

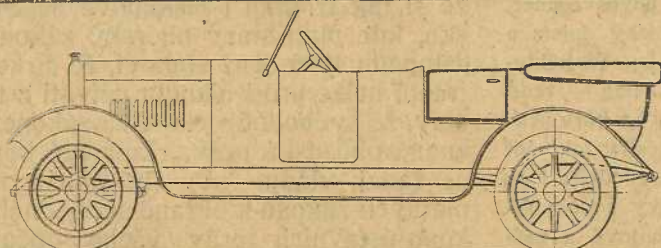
ÚSTŘ. TOPENÍ A VĚTRÁNÍ

všech soustav provádí odborně:

ING. V. NĚMEC,

Praha V., Břehová ulice č. 3.

Telefon: 30.216.

Sňatky. Křtiny.

Autodoprava osobní

Ant. Svoboda

Karlín, Vinohradská 17.

Telefon 4945.

Pohřby. Plesy.